

YTTRANDE
2004-05-17

Till dnr 14-31/2004

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Internationella kulturutredningen 2003

(Dnr Ku2003/2649/Kr)

Konstnärsnämndens allmänna synpunkter

Enligt Konstnärsnämndens mening överbetonar utredaren behovet av administrativ samordning av de statliga insatserna för det internationella kulturutbytet. Huvudproblemet är i stället de bristande resurserna i första hand för de kulturpolitiskt och allmänpolitiskt motiverade insatserna inom området. Nya resurser uppstår inte genom att ansvaret omfördelas eller av att verksamheter flyttas om myndigheter emellan. Konstnärsnämnden ifrågasätter därför förslagen om att ta ifrån Svenska institutet väsentliga delar av dess uppgifter och avvisar tanken på inrättandet av en särskild internationell kulturfond.

Konstnärsnämnden utgår i anslutning till utredaren från att det statliga stödet till internationellt kulturutbyte har tre huvudsyften. Det första är kulturpolitiskt och grundas på konstens och den övriga kulturens egna behov. Det blir allt viktigare för konstnärerna med kontakter med utlandet och att ingå i internationella sammanhang som är avgörande för de konstnärliga kvalitetskriterier som ställs upp. Det internationella utbytet ska inte bara ske utomlands. Lika betydelsefullt är ett inflöde av impulser genom att utländska konstnärer gästspelar, ställer ut och på annat sätt direkt deltar i det svenska kulturlivet. I ett mer allmänt perspektiv går det inte att bortse från de internationella aspekterna när villkoren och arbetsmöjligheterna för de svenska konstnärerna diskuteras.

Det finns också ett behov - i första hand knutet till utrikespolitiska och handelspolitiska mål - av att allmänt stärka Sveriges ställning i olika sammanhang, exempelvis genom att förmedla en intressant bild av Sverige. Slutligen finns biståndspolitiska skäl för statens stöd till det internationella kulturutbytet.

I viss utsträckning överlappar och stödjer dessa mål varandra. Det innebär att statliga åtgärder inom olika politiska fält kan samverka och att olika mål samtidigt kan tillgodoses inom ramen för samma projekt. Av detta drar utredaren och Konstnärsnämnden olika slutsatser. Nämnden anser att de skilda målen så vitt möjligt bör hållas isär när det gäller fördelningen av ansvaret och organisationen av åtgärderna.

Vad gäller inriktningen av det kulturpolitiskt motiverade stödet till internationellt kulturutbyte är nämnden i stort sett ense med utredaren. I likhet med utredaren vill nämndens särskilt framhålla att de nya nätverk som utvecklats på kulturområdet under senare år är utomordentligt betydelsefulla. Dessa nätverk är ofta oberoende av stora institutioner och många utvecklas mer eller mindre spontant i kontakter enskilda konstnärer emellan. Nämnden vill därför trycka på att stödet till kulturutbytet inte enbart ska gå till manifestationer i större skala. Också mindre utbytesprojekt som exempelvis konstnärsbesök är viktiga. Det är i stödet till sådana mindre projekt – vilka sammantagna får stor betydelse – som Konstnärsnämnden har sin viktigaste funktion i sammanhanget.

16 Utredningens förslag

16.2 Internationella kulturfonden

Konstnärsnämnden avvisar förslaget om inrättandet av Internationella kulturfonden.

Den internationella kulturfonden ska enligt förslaget ha såväl kulturpolitiska, utrikespolitiska, handelspolitiska och biståndspolitiska uppgifter. Detta ger fonden en oklar inriktning. Enligt Konstnärsnämndens mening bör ansvaret för de statliga stöden konsekvent fördelas på olika myndigheter med utgångspunkt i det huvudsakliga målet med varje åtgärd. I de fall samråd om insatserna behöver göras kan berörda myndigheter åstadkomma det på egen hand. Det gäller såväl när åtgärderna spänner över olika politikområden som när de faller inom samma.

Många av de uppgifter som utredaren vill tilldela Internationella kulturfonden framstår från kulturpolitisk synpunkt som angelägna. Som utredaren pekar på har exempelvis många större ensembler som körer, danskompanier, orkestrar och museer svårt att genomföra utlandsverksamhet och inbjudningar till Sverige utan tillskott från sponsorer. Om medel kan frigöras för att tillgodose sådana behov anser Konstnärsnämnden att Kulturrådet och Svenska institutet kan ges ansvaret för dem.

16.3 Svenska institutet

Konstnärsnämnden ger senare i yttrandet sina synpunkter på förslaget att Svenska institutets fördelning av bidrag till kulturutbyte med utvecklingsländer med främsta syfte att vara en del i biståndet till sådana länder förs över till Kulturrådet och Konstnärsnämnden. (Se 16.5 respektive 16.6.)

16.4 Internationellt litteraturcentrum

Konstnärsnämnden stöder förslaget om att inrätta ett internationellt litteraturcentrum knutet till Statens kulturråd. Nämnden förutsätter dock att individuella bidrag till författares, översättares och kulturjournalisters internationella kulturutbyte även fortsättningsvis ska kunna ges av Sveriges författarfond.

16.5 Statens kulturråd

Konstnärsnämnden tillstyrker i stort sett förslagen om Statens kulturråds framtida uppgifter i det internationella kulturutbytet.

Kulturrådet föreslås få det kulturpolitiska samordningsansvaret för den internationella kulturverksamheten. Konstnärsnämnden konstaterar med tillfredsställelse att förslaget närmare besett inte innebär att något ansvar i egentlig mening för en samordning läggs på Kulturrådet. Nämnden menar att behovet av samordning är begränsat och att ansvaret för att den samordning som är motiverad, bör tas av berörda myndigheter och instanser gemensamt. En myndighet kan knappast åläggas att samordna åtgärder som beslutas av andra myndigheter och för vilka dessa andra myndigheter rimligen själva bör ta ansvaret.

Konstnärsnämnden stödjer dock utredarens förslag så långt det nu sträcker sig. Kulturrådet bör alltså utses som sammankallande för löpande samråd på myndighetsnivå om internationell kulturverksamhet och bör samla, samordna och sprida information om internationell kulturverksamhet och möjligheterna att söka medel för sådan.

Vad gäller förslaget att Kulturrådet ska ta över den del av Sidas uppdrag till Svenska institutet som avser institutioners och grupper kulturutbyte bör beaktas att Sidas uppdrag till Svenska institutet i hög grad utgår från biståndspolitiska mål.

Konstnärsnämnden stödjer förslaget att Kulturrådet ska integrera stöd till internationell verksamhet i sin ordinarie bidragsgivning. Det förutsätter bl.a. att rådet ändrar sina anslagsbestämmelser så att bidrag till fria grupper även kan avse internationell verksamhet, exempelvis framträdanden utomlands. Det bör också finnas bidrag som gör det möjligt att inbjuda utländska grupper att framträda i Sverige och att engagera enskilda utländska medverkanden i en svensk uppsättning, exempelvis som gästregissörer, gästkoreografer eller gästsolister. Det bör också finnas möjligheter till stöd för att i anslutning till sådana engagemang ordna exempelvis workshoppar, kurser och seminarier med de utländska gästerna som ledare eller medverkande. Man bör öka möjligheterna för enskilda konstnärer från utlandet och för utländska grupper att stanna en tid i Sverige för att här knyta kontakter med och arbeta tillsammans med företrädare för exempelvis det svenska musik- eller danslivet. Konstnärsnämnden ger nu i mycket begränsad omfattning bidrag till sådana ändamål men kommer sannolikt att upphöra med det om utredarens förslag om tydligare ansvarsgränser myndigheterna emellan genomförs. Detta är dock en av de frågor som bör tas upp i samråd mellan rådet och nämnden.

Konstnärsnämnden återkommer senare i yttrandet till förslaget om att Kulturrådet tillsammans med bl.a. Konstnärsnämnden ska medverka till uppbyggandet av utbildning i internationell kulturmanagement.

16. 6 Konstnärsnämnden

Utredaren föreslår att Konstnärsnämndens roll för det internationella kulturutbytet förstärks. Nämnden ska ha ett samlat ansvar för ett ökat internationellt utbyte, utgående från de konstnärliga utövarnas villkor och initiativ

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget under förutsättning att nämnden tilldelas tillräckliga medel för den avsedda förstärkningen.

Nämndens ansvar bör som utredaren föreslår utgå från konstnärernas villkor och initiativ. Det innebär att nämndens stöd även i fortsättningen i princip helt kommer att ges i form av individuella bidrag och grundas på ansökningar från enskilda konstnärer varvid en bedömning av den konstnärliga kvaliteten står i centrum. Insatser som hänger samman med andra mål än rent kulturpolitiska bör överlåtas åt andra organ. Nämndens möjligheter att ta ansvar för ett "ökat" internationellt utbyte blir dock givetvis beroende av om resurser för en sådan ökning ställs till förfogande.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden ska vara den centrala instans som stödjer enskilda konstnärers närvaro och verksamhet utomlands

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget.

Nämnden bör även fortsättningsvis vara den centrala instansen för kulturpolitiskt grundande statliga bidrag och stipendier till enskilda konstnärer utanför ordområdet. I vissa avseenden bör gränsdragningen gentemot andra organ förtydligas. Det gäller särskilt vem som ska svara för urvalet av de svenska konstnärer som ska representera Sverige vid vissa stora biennaler utomlands och finansieringen av det svenska deltagandet i dessa. Här finns oklarheter i vad som ska åligga IASPIS och vad som ska åligga Moderna Museet. Enligt nämndens mening bör IASPIS handha bidragsgivningen för deltagande i biennaler där deltagandet grundas på individuella inbjudningar. Nämnden anser över huvud taget att museets individuella bidrag till bildkonstnärers kulturutbyte utomlands bör inriktas på att gälla utställningar som är direkt kopplade till museets samarbeten med institutioner.

En klarare gränsdragning vad gäller ansvarsfördelningen utesluter inte att också andra organ än Konstnärsnämnden, exempelvis Svenska institutet, utifrån sina utgångspunkter ger bidrag till individuella konstnärer.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden får i uppdrag att föreslå lämpliga former för internationellt kulturutbyte efter förebild av IASPIS med inriktning på musik, arkitektur, form och design, scenkonst och litteratur

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget såvida ekonomiska möjligheter att upprätta nya utbytesverksamheter kan förutsättas finnas.

Konstnärsnämnden är beredd att med hjälp av andra instanser som Rikskonserter och Sveriges författarfond ge kostnadsberäknade förslag till nya utbytesverksamheter med IASPIS som modell. Konstnärsnämnden anser att möjligheterna att förlägga utbyte utanför Stockholmsregionen särskilt bör beaktas.

Nämndens preliminära bedömning är att nya utbytesverksamheter i första hand bör knytas till redan existerande organ men att Konstnärsnämnden själv inte kan vara närmast ansvarig för någon sådan ny verksamhet. Utan att föregripa en närmare analys finns det anledning att påpeka att det snabba och framgångsrika etablerandet av IASPIS i hög grad vilade på ett antal gynnsamma och samverkande faktorer som knappast har någon motsvarigheter på andra konstområden. Till dessa hörde att IASPIS kunde byggas på bidrag och verksamheter som redan fanns inom Bildkonstnärnsfonden. Det fanns också goda möjligheter för samarbete med exempelvis högskolor för konstnärlig utbildning och med institutioner, grupper och

företag inom kulturområdet. Ett kommande uppdrag bör givetvis innefatta att undersöka om liknande, redan finansierade strukturer kan utnyttjas vid inrättandet av nya verksamheter, men det synes sannolikt att tillkommande utbytesverksamheter måste utgå från organisatoriska koncept som i hög grad avviker från IASPIS. Det är också troligt att kostnaderna blir större än för IASPIS. Förutsatt att resurser kan ställas till förfogande finns de bästa möjligheterna att få nya verksamheter till stånd troligen inom dans- och musikområdena, i det förra fallet i samarbete med Dansens Hus.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden via IASPIS och AIRIS-bidrag utvecklar sitt stöd till utbyte och samarbete mellan svenska och utländska konstnärer, och att de regionala ateljéprogrammen utvecklas i samarbete med värdkommunerna

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget.

Konstnärsnämnden är givetvis inställd på att inom ramen för sina resurser stärka sitt stöd till utbyte och samarbete mellan svenska och utländska konstnärer. Förutsättningarna skiljer sig dock åt olika konstområden emellan.

På bild- och formområdet är IASPIS ett naturligt nav för utbytet och det kan här ske dels genom IASPIS egna initiativ, dels genom att ytterligare medel avsätts för att stödja initiativ som presenteras i inkommande ansökningar. Det är viktigt att inte bara utländska konstnärer utan också exempelvis fristående producenter har möjligheter att arbeta i Sverige. Beträffande IASPIS regionala verksamhet bör påpekas att den redan är omfattande och att utvecklingen av denna varit ett centralt mål för IASPIS redan från början. Värdkommunerna tar redan ett stort ansvar och det finns goda förutsättningarna för IASPIS att ytterligare stärka sina regionala närvaro i samarbete med kommuner, konstnärliga högskoleutbildningar, utställningsanordnare m.fl.

På ton- och teater-, dans- och filmområdena har nämnden endast etablerat ett par fasta vistelsestipendier. I övrigt är bidragsgivningen utanför bild/formområdet beroende av de initiativ som tas av de sökande själva. Genom sådana har nämndens arbetsgrupp för teater-, dans- och filmkonstnärer tämligen regelbundet kunnat ge bidrag till bl.a. festivaler och workshopar i olika delar av landet. Stödet till sådana manifestationer har legat i marginalen av nämndens uppdrag eftersom de riktats till arrangemangen som sådana – inte till individuella konstnärer. (Bidragen har dock vanligen villkorats med att bidragen ska täcka deltagande svenska eller utländska konstnärers resekostnader.) Detta stöd kan i enlighet med utredarens förslag tas över av Kulturrådet.

Nämndens stöd till internationellt kulturutbyte kommer i stället att helt riktas till individuella konstnärer. Det är angeläget att stödet innefattar fasta vistelsestipendier i utlandet också på andra områden än bild/form. Nämnden kommer därför att undersöka möjligheterna att inrätta ett antal sådana efter mönster från IASPIS stipendier för vistelser vid ateljécentrum i utlandet. I första hand torde det bli fråga om vistelsestipendier för tonsättare och musiker samt för koreografer och dansare vid utländska centrum för musik respektive dans.

Utredaren förslår att Konstnärsnämnden övertar det uppdrag från Sida som Svenska institutet haft att fördela mindre bidrag till konstnärutbyte med utvecklingsländer

Med hänvisning till att nämndens uppdrag är kulturpolitiskt avstyrker Konstnärsnämnden förslaget.

Utredaren förordar (s. 198) att det avtal med Sida ingått med Svenska Institutet om bidragsgivning för kulturutbyte med utvecklingsländer ska föras över till Kulturrådet och Konstnärsnämnden. Tanken är att Kulturrådet ska fördela bidrag till institutioner och grupper medan Konstnärsnämnden ska fördela mindre bidrag. Nämnden tolkar förslaget så att den ska ge individuella bidrag till konstnärer.

Av nuvarande avtal mellan Sida och Svenska Institutet framgår att vägledande för den här aktuella kulturutbytesverksamheten är de svenska biståndsmålen med fattigdomsbekämpning som övergripande mål.

Konstnärsnämnden fördelar redan bidrag till internationellt kulturutbyte i utvecklingsländer. Omfattningen är dock liten. Nämnden är givetvis beredd att i mån av resurser utveckla bidragsgivningen för utbyte i utvecklingsländer, men den bör även fortsättningsvis vila på samma kriterier som bidragen till utbyte i andra länder, dvs. på en bedömning av konstnärliga kriterier. Konstnärsnämnden har inte någon kompetens i bistånds- eller utvecklingsfrågor. Nämnden avvisar alltså för sin del ett direkt övertagande av avtalet mellan Sida och Svenska Institutet.

Svenska Institutet deltar i utformningen av vissa stödda projekt och är ibland också initiativtagare till dem. Detta är en uppgift som Konstnärsnämnden inte kan ta på sig. Nämndens bidrag grundas på initiativ som konstnärer själva tar.

Konstnärsnämnden ger inte stöd till författare, översättare och dramatiker. Det gör Sveriges författarfond.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden i samverkan med Statens kulturråd utökar sin kunskapsförmedling, sin rådgivning vid internationellt kulturutbyte och sin medverkan i utbildnings- och kompetensfrågor

Konstnärsnämnden tillstyrker i vissa delar förslaget om ökad kunskapsförmedling och rådgivning och är beredd att medverka i utbildning i internationell kulturmanagement.

Kulturrådet bör i enlighet med utredarens förslag ges det samlade ansvaret för information om internationellt kulturutbyte. Konstnärsnämndens information och rådgivning är i första hand inriktad på sina egna bidrag. Nämnden är givetvis inställd på att utveckla denna. På bildområdet ger IASPIS därtill en mer allmän information såväl till svenska som utländska konstnärer, curatorer, skribenter och andra. Denna information och rådgivning är särskilt viktig i samband med utländska besök i Sverige och nämnden är beredd att via IASPIS vidga den ytterligare.

Konstnärsnämnden ställer sig positiv till att öka sin medverkan i utbildning och kompetensutveckling. Det vore utmärkt om den av utredaren skisserade utbildningen i internationell kulturmanagement kommer till stånd. Det är viktigt att deltagare och

utbildare också från andra länder rekryteras. Det synes lämpligt att utbildningen organiseras av något universitet eller någon högskola med konstnärlig utbildning. Den kan exempelvis knytas an till curator- eller producentutbildning. Konstnärsnämnden kan medverka genom att företrädare för nämnden (i första hand IASPIS) ger föreläsningar och deltar som handledare samt genom att IASPIS ställer platser till förfogande för svenska och utländska praktikanter.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden svarar för utländska besök inom bild- och formområdet

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget vad gäller besök inom bildområdet. På formområdet bör ansvaret ligga på annat håll.

IASPIS tar redan nu emot utländska kuratorer, forskare och kritiker och orienterar dem om svensk bildkonst genom besök hos konstnärer, på gallerier etc. IASPIS har också upprättat ett arkiv för svensk samtidskonst som är av betydelse i sammanhanget. IASPIS har redan från starten sett det som en viktig uppgift att ta hand om besökare och ordna besök från utlandet och avsikten är givetvis att besöksverksamheten ska fortsätta. Den begränsar sig emellertid till bildområdet. På form- och konsthantverksidan har endast tidsbegränsade insatser gjorts. Besöksverksamhet är mycket personal- och resurskrävande och det är inte realistiskt att tänka sig att IASPIS besöksverksamhet utvidgas till att omfatta också form och design, särskilt som antalet besök inom bildområdet som IASPIS ska ta emot kan väntas öka väsentligt. Besök inom dessa områden bör omhändertas av andra organ, kanske Svensk Form och/eller Svenska institutet.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden även fortsättningsvis ska fördela bidrag till kortfilmars deltagande i festivaler utomlands

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget.

Det dominerande antalet av nämndens bidrag till internationellt kulturutbyte på filmområdet gäller kortfilmars deltagande vid festivaler utomlands, i första hand deltagande i mindre och specialiserade festivaler. Det ger en naturlig avgränsning mot Svenska Filminstitutets stöd som i första hand gäller visningar vid de stora försäljningsinriktade festivalerna.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden behåller ansvaret för Art Hotel i Stockholm. Konstnärsnämnden bör ges i uppdrag att öka övriga kulturinstitutioners engagemang i Art Hotel i syfte att säkerställa en långsiktig bas för verksamheten.

Konstnärsnämnden konstaterar att ansvaret för Art Hotel åvilar nämnden fram till år 2009 men anser det överflödigt att nämnden ges ett särskilt uppdrag att öka övriga kulturinstitutioners engagemang i hotellet.

En förutsättning för att bedriva en verksamhet som IASPIS är att gästade konstnärer och andra gästade kan ges en bostad. Inrättandet av Art Hotel med sina lägenheter för längre boende och hotellrum för kortare vistelser är av stor betydelse för att verksamheten vid IASPIS löper smidigt utan ett ständigt jagande efter

lägenheter. Hotelldelen är av mindre betydelse men används både av nämnden och andra kulturinstitutioner.

Konstnärsnämndens kontrakt med fastighetsägaren löper till den 30 juni 2009 och nämnden har därmed ansvaret för Art Hotel till dess.

Det är överflödigt att nämnden ges i uppdrag att öka andra kulturinstitutioners engagemang i Art Hotel. En stor del av beläggningen av hotellrummen (ca 70 % år 2003) härrör från kulturlivet och marknadsföringen är huvudsakligen riktad just mot kulturinstitutioner av olika slag. Man bör sikta mot att Art Hotel uteslutande används av kulturlivet men nämnden har inga möjligheter att tvinga fram ett ökat engagemang från andra kulturinstitutioners sida. Man kan dock räkna med att hotelldelen kommer att bli en allt större tillgång för kulturlivet allt eftersom det internationella kulturutbytet ökar. Det kan öka förutsättningarna för att träffa formella överenskommelser med olika kulturinstitutioner om utnyttjande av hotellet.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden förstärks med medel motsvarande en tjänst för ökad internationell verksamhet

Konstnärsnämnden biträder förslaget, men förutsätter att den föreslagna förstärkningen gäller de administrativa resurserna. Både IASPIS som övriga delar av nämndens verksamhet måste givetvis administrativt förstärkas i förhållande till det vidgade ansvar och de ökade uppgifter nämnden åläggs.

Ska nämnden kunna ta ett ökat ansvar fordras också ökade resurser till själva verksamheten. Nämnden har i sitt budgetunderlag för åren 2004 – 2007 lagt fram förslag till en utveckling av denna. Förslagen gäller främst insatser via IASPIS och grundas på en intern utvärdering av verksamheten där. De utgår från att IASPIS ges möjligheter att ytterligare befästa sin position som en viktig knutpunkt i internationella nätverk på bildkonstområdet och främja svenska konstnärers möjligheter att göra sig gällande i internationella sammanhang. IASPIS starka ställning internationellt och intresset för den svenska samtidskonsten utomlands har skapat en rörelseenergi som bör utnyttjas och ledas vidare.

IASPIS ateljéprogram i Göteborg, Malmö och Umeå bör vidgas med längre stipendieperioder så man kan ta emot fler stipendiater. Det utländska ateljéprogrammen bör breddas till de nya knutpunkter för konstlivet som globaliseringen skapat. IASPIS bör också fortsättningsvis ge stipendier till långa ateljévistelser på redan etablerade "traditionella" konstcentrum som New York men till dem lägga en ring av nya platser som bättre speglar den nya konstkartan. Utbytet med ateljéer i utlandet bör därför ökas. Det gäller också antalet stödda utställningar i utlandet och antalet stipendier för arbetsvistelser i utlandet. Programverksamheten bör göras mer avancerad och fördjupas genom att lägga till tematiserade workshoppar, större seminarier och riktade rundabordsamtal. Denna verksamhet bör dokumenteras och göras tillgänglig genom publikationer. Informationsinsatserna om svensk samtidskonst intensifieras genom en utgivning av publikationer om svensk konst, en utbyggnad av IASPIS-arkivet, fler gästande kritiker och curatorer och olika former av internationella aktiviteter.

I budgetunderlaget föreslås Konstnärsnämnden tillföras 4 mkr år 2005 och ytterligare 1,5 mkr år 2006 för att utveckla IASPIS enligt vad som skisseras ovan. Den föreslagna medelsökningen skulle också täcka ökade kostnader för förhyrning av kanslilokaler, ateljéer och utställningsutrymmen för IASPIS i Stockholm.

Nämnden föreslog också en ökning om 1 mkr år 2005 för ökade bidrag till internationellt kulturbyte för ton-, teater-, dans- och filmkonstnärer. Nämnden pekade även på att inrättandet av fasta ateljéstipendier vid utländska tonsättar- och danscentrum efter mönster från de IASPIS förfogar över för bildkonstnärer, skulle kunna få stor betydelse. Som nämnts är det enligt nämndens mening angeläget att nämndens stöd till internationellt kulturbyte kompletteras med fasta vistelsestipendier i utlandet också utanför bildområdet. Nämnden kommer därför att undersöka möjligheterna att inrätta ett antal sådana efter mönster från IASPIS stipendier för vistelser vid ateljécentrum i utlandet. I första hand torde det bli fråga om vistelsestipendier för tonsättare och musiker samt för koreografer och dansare vid utländska centrum för musik respektive dans.

Som framgår ligger de av nämnden framförda förslagen utomordentligt väl i linje med utredarens förslag.

Utredaren föreslår att Konstnärsnämnden löpande ska informera utlandsmyndigheterna om sin internationella bidragsgivning

Konstnärsnämnden tillstyrker förslaget.

Konstnärsnämnden är på det klara med att utlandsmyndigheter kan bidra till att svenska konstnärers deltagande i manifestationer utomlands blir givande för alla parter. Utlandsmyndigheter i det land ett utbyte ska äga rum bör därför informeras i god tid för att eventuell kunna stödja utbytet på olika sätt. Kontakt med Utrikesdepartementets press-, informations- och kulturenhet har nu upprättats för att skapa en rutin för information till utlandsmyndigheterna.

16.16 Finansiering av Ikus förslag

Konstnärsnämnden förutsätter givetvis att medel överförs till nämnden i förhållande till en eventuell ökning av nämndens uppgifter. Nämnden hänvisar härvid till vad som anförts i budgetunderlag och som refereras ovan.

Beslut i detta ärende har fattats av Konstnärsnämndens styrelse den 17 maj 2004. I beslutet har deltagit Carl Tham (ordförande) och ledamöterna Liselott Berg, Hedvig Ekerwald, Gerry Johansson, Alfons Karabuda, Christina Mattsson, Cecilia Nilsson, Sune Nordgren, Henrik Strindberg samt Maria Sundström. Föredragande har tjänstemannen Nils Johansson varit.

Nils Johansson
Kanslichef